

Presse og Information

Den Europæiske Unions Ret
PRESSEMEDDELELSE nr. 86/22
Luxembourg den 18. maj 2022

Dom i sag T-609/19
Canon mod Kommissionen

Retten frifinder Kommissionen i søgsmålet anlagt af Canon, der blev pålagt en bøde på 28 mio. EUR af Kommissionen som følge af manglende overholdelse af fusionskontrolreglerne i forbindelse med selskabets overtagelse af Toshiba Medical Systems Corporation

I 2016 overtog Canon Inc. (herefter »sagsøgeren«), et multinationalt japansk selskab, der er specialiseret i fremstilling af optiske produkter og billedbehandlingsprodukter, Toshiba Medical Systems Corporation (herefter »TMSC«), der er et helejet datterselskab under Toshiba Corporation (herefter »Toshiba«).

Denne erhvervelse blev gennemført i to trin ved hjælp af et special purpose vehicle-selskab (MS Holding), der blev oprettet specifikt med henblik herpå. I første omgang erhvervede MS Holding den 17. marts 2016 visse stemmeberettigede aktier i TMSC for et beløb på ca. 800 EUR, mens sagsøgeren til gengæld for betalingen af hele den aftalte pris for købet af TMSC (ca. 5,28 mia. EUR) erhvervede købsoptioner i alle de resterende stemmeberettigede aktier i TMSC. Herudover erhvervede sagsøgeren den eneste aktie uden stemmeret i TMSC for et beløb på ca. 40 EUR (herefter »den midlertidige transaktion«).

Dernæst udnyttede sagsøgeren den 19. december 2016, efter at have fået Kommissionens godkendelse af fusionen, sine aktieoptioner til at erhverve de underliggende stemmeberettigede aktier i TMSC, mens TMSC købte sine stemmeberettigede aktier, der var ejet af MS Holding, samt sagsøgerens aktier uden stemmeret (herefter »den endelige transaktion«). Ved disse to transaktioner blev TMSC et helejet datterselskab under sagsøgeren.

Begrundelsen for denne gradvise erhvervelse var, at salget af TMSC blev anerkendt som et kapitalindskud i Toshiba's regnskaber senest den 31. marts 2016, uden at sagsøgeren formelt erhvervede kontrollen over selskabet, inden selskabet opnåede de nødvendige godkendelser hos de kompetente konkurrencemyndigheder.

Efter en forhåndsanmeldelse, som sagsøgeren sendte i marts 2016, blev fusionen anmeldt til Kommissionen i august og godkendt af denne i september samme år.

Samtidigt hermed indledte Kommissionen imidlertid en undersøgelse på grund af mulige tilsidesættelser af de i fusionsforordningen fastsatte ¹ anmeldelses- og udsættelsesforpligtelser. I henhold til disse forpligtelser **skal virksomheder i en fusion af fællesskabsdimension anmelde deres udkast til Kommissionen inden gennemførelsen heraf (»anmeldelsespligt«) ², og de må ikke gennemføre den anmeldte fusion, inden de har opnået en godkendelse fra sidstnævnte (»udsættelsespligt«) ³.**

¹ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20.1.2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) (EUT 2004, L 24, s. 1).

² Fusionsforordningens artikel 4, stk. 1.

³ Fusionsforordningens artikel 7, stk. 1.

Ved beslutning af 27. juni 2019 ⁴ fastslog Kommissionen, at sagsøgeren havde tilsidesat de nævnte forpligtelser, for så vidt som denne havde gennemført erhvervelsen af TMSC for tidligt. Kommissionen fandt i det væsentlige, at sagsøgeren ved at foretage den midlertidige transaktion delvist havde gennemført den en og samme fusion bestående i erhvervelsen af TMSC og dermed havde tilsidesat anmeldelses- og udsættelsesforpligtelserne. Kommissionen pålagde derfor selskabet to bøder på i alt 28 mio. EUR.

Sagsøgeren anlagde søgsmål med påstand om annullation af denne beslutning, hvori Kommissionen frifindes i det hele af Rettens Sjette Afdeling.

Rettens bemærkninger

Retten forkaster indledningsvis sagsøgerens argument om, at den midlertidige transaktion ikke førte til erhvervelsen af kontrollen over TMSC og derfor ikke udgjorde en tilsidesættelse af de i fusionsforordningen fastsatte anmeldelses- og udsættelsesforpligtelser.

Idet den henviser til Domstolens faste praksis ⁵, påpeger Retten i denne forbindelse, at gennemførelsen af en fusion sker, så snart parterne i en fusion gennemfører transaktioner, der bidrager til varigt at ændre kontrollen over målvirksomheden. Enhver delvis gennemførelse af en fusion falder således ind under anvendelsesområdet for udsættelsesforpligtelsen, hvilket opfylder kravet om at sikre en effektiv kontrol med fusioner. Det er på denne baggrund, at fusionsforordningen behandler nært forbundne transaktioner som en og samme fusion, idet der alene gælder en undtagelse for de tilfælde, hvor sådanne transaktioner ikke er nødvendige for at opnå en ændring i kontrollen over målvirksomheden og således ikke har en direkte funktionel forbindelse med fusionens gennemførelse.

Det er således med rette, at Kommissionen havde bemærket, at der i Domstolens praksis sondres mellem begreberne »fusion« og »gennemførelse af en fusion«. Det følger heraf, at selv om der kun anses at foreligge en »fusion«, når en ændring af kontrolforholdene på et varigt grundlag finder sted, kan gennemførelsen af en fusion »finde sted«, så snart parterne i en fusion gennemfører transaktioner, der bidrager til varigt at ændre kontrollen over målvirksomheden, dvs. eventuelt før erhvervelsen af kontrollen over målvirksomheden.

Kriteriet for at afgøre, om sagsøgeren tilsidesatte anmeldelses- og udsættelsesforpligtelserne, er således ikke, om kontrollen over TMSC blev erhvervet før godkendelsen af fusionen, men om de omstridte handlinger helt eller delvist, faktisk eller juridisk, bidrog til ændringen af kontrollen over denne virksomhed før denne dato.

I denne sammenhæng forkaster Retten ligeledes sagsøgerens argument om, at Kommissionens kontrol med fusionen ikke på noget tidspunkt og på ingen måde blev hindret, eftersom sagsøgeren først erhvervede kontrollen over TMSC efter at have opnået alle de pågældende konkurrencemyndigheders tilladelser. Ifølge sagsøgeren var der ikke sket en anticiperet gennemførelse af fusionen, så længe kontrollen ikke var opnået. En delvis gennemførelse af en fusion kræver således erhvervelse af delvis kontrol. Retten er imidlertid af den opfattelse, at enten er kontrollen opnået, når en enhed har mulighed for at udøve en afgørende indflydelse på målvirksomheden, eller også er den det ikke. Følgelig kan en angivelig »delvis kontrol« ikke være en betingelse for en delvis gennemførelse af fusionen. Retten bemærker endvidere, at Kommissionens kontrol for at være effektiv skal gennemføres, inden fusionen gennemføres, selv delvist.

Under henvisning til sin egen praksis ⁶ forkaster Retten endvidere sagsøgerens argumentation om, at den midlertidige transaktion ikke udgjorde en delvis gennemførelse af fusionen.

⁴ Kommissionens beslutning C(2019) 4559 final af 27.6.2019 om pålæggelse af bøder for at undlade at anmelde en fusion i strid med artikel 4, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 og for at gennemføre en fusion i strid med artikel 7, stk. 1, i denne forordning (Sag M.8179 – Canon/Toshiba Medical Systems Corporation).

⁵ Domstolens dom af 31.5.2018, Ernst & Young, sag [C-633/16](#).

⁶ Rettens dom af 23.2.2006, Cementbouw Handel & Industrie mod Kommissionen, sag [T-282/02](#).

Retten bemærker i denne forbindelse, **at en fusion kan forekomme som en flerhed af retlige transaktioner, der formelt er enkeltstående, og at det i et sådant tilfælde tilkommer Kommissionen at vurdere, om disse transaktioner udgør en enkelt fusion, idet de har en sådan enhedskarakter.** Når der er tale om flere i retlig forstand enkeltstående transaktioner, påhviler det således Kommissionen på baggrund af de relevante faktiske og retlige omstændigheder i hver enkelt sag at søge at finde frem til den økonomiske virkelighed, der ligger bag ved transaktionerne, ved at undersøge, hvorvidt de berørte virksomheder ville være villige til at foretage hver enkelt transaktion for sig, eller om hver transaktion derimod ikke blot udgør en enkelt del af en mere kompliceret operation, uden hvilken den ikke ville blive foretaget af parterne.

I denne sammenhæng **begik Kommissionen ikke en fejl, da den kvalificerede den midlertidige transaktion som en delvis gennemførelse af fusionen.** Det var således med rette, at Kommissionen fastslog, at sagsøgeren fra datoen for den midlertidige transaktion og uafhængigt af resultaterne af godkendelsen af fusionen havde fået mulighed for at udøve en vis indflydelse på TMSC, eftersom selskabet efter gennemførelsen af den nævnte transaktion havde enekompetence til at fastlægge identiteten af sidstnævntes endelige køber.

Retten tager ligeledes afstand fra sagsøgerens argument om, at den midlertidige transaktion ikke havde en direkte funktionel forbindelse med ændringen af kontrollen over TMSC og derfor ikke bidrog til ændringen af den nævnte kontrol. Retten er af den opfattelse, at Toshiba uden den af sagsøgeren foreslåede transaktionsstruktur i to trin ville have været ude af stand til at give afkald på kontrollen over TMSC og uigenkaldeligt modtage betalingen for TMSC inden udgangen af marts 2016. Endvidere udgjorde den midlertidige transaktion inden for rammerne af denne struktur i to trin en nødvendig etape for at opnå en ændring i kontrollen over TMSC. Formålet med denne struktur i to etaper var således, at den midlertidige transaktion dels gjorde det muligt for en mellemliggende køber at købe alle stemmerettighederne i TMSC, dels for sagsøgeren uigenkaldeligt at betale prisen for TMSC til Toshiba, samtidig med at selskabet opnåede den største sikkerhed med hensyn til den omstændighed, at det i sidste ende ville opnå kontrollen over TMSC.

Retten frifinder Kommissionen i det hele og pålægger sagsøgeren at betale sagsomkostningerne.

BEMÆRKNING: Der kan iværksættes appel, der er begrænset til retsspørgsmål, for Domstolen til prøvelse af Rettens afgørelse inden for to måneder og ti dage efter forkyndelsen af denne.

BEMÆRKNING: Annulationssøgsmål tilsigter annulation af retsakter vedtaget af EU-institutionerne, som er i strid med EU-retten. Medlemsstater, EU-organer og borgere kan under nærmere bestemte betingelser indbringe sådanne sager for Domstolen eller Retten. Hvis sagsøgeren får medhold, annulleres retsakten. Såfremt annulationen af retsakten indebærer, at der opstår et retligt tomrum, skal dette afhjælpes af vedkommende institution.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Retten.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127